

U OVOM BROJU

SVATKO ZNA KAKO JE BILO
O »SPAJANJU« NIŠTA
NA »RIVIJERU« DRUKČIJIM OČIMA
TURISTIČKA TVORNICA U ZABLACU
KUPUS UMJESTO LUBENICA
KOLIKI SU NAM OSOBNI DOHOCI
MNOGO IZNAD KOMUNALNOG PROSJEKA
I STALNO I HONORARNO
VINO ČAK IZ SRBIJE
TROŠE KAO DA NIJE NJIHOTO
NE MOŽEMO VIŠE BITI STRPLJIVI
ISKRIĆE: DA ILI NE?

Šibenski iši

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA OPĆINE ŠIBENIK

GOD. XV — BROJ 738 — CIJENA 40 DINARA (0,40)

LIST IZLAI SRIJEDOM

ŠIBENIK, 9. STUDENOG 1966.

22-GODIŠNICA OSLOBOĐENJA I 900-GODIŠNICA PRVOG
SPOMENA ŠIBENIKA

U Kazalištu veoma svečano

Dvadeset i druga godišnjica oslobođenja grada proslavljena je ove godine u okviru 900-godišnjice prvog spomena Šibenika, i to različitim svečanostima i kulturnim i sportskim priredbama. Uoči 3. studenog, na dan kada su prije 22 godine jedinice I dalmatinske proleterske brigade i I tenkovske brigade ušle u oslobođeni Šibenik, svečanosti su započele akademijom u Narodnom kazalištu, kojoj su prisustvovali predstavnici radnih i društveno-političkih organizacija, republički i savezni poslanici ovog kraja, te kulturni i javni radnici.

U prvom dijelu programa natupili su članovi RKUD »Kolo«, bor Muzičke škole i orkestar Garnizona Šibenik. Mješoviti bor »Kolo« otpjevao je prvi put kompoziciju dra Lovre Županovića »Stoljeća devet« posvećenu

900-godišnjici Šibenika, a zatim su »Kolo« i zbor Muzičke škole uz pratnju orkestra Garnizona Šibenik izveli kantatu »Lijepa si, zemljo moja« na tekst Jure Kaštelana, koju je komponirao Nikola Bašić. U nastavku pro-

grama Centar za scensku kulturu predstavio se poetsko-scenskim akordima »Plavi čuperak« od Miroslava Antića, u režiji Ante Balina. U izvođenju te premiere sudjelovali su Mirjana Kuntić, Irena Neue, Anita Radečić, Marina Sumić, Željko Jakac, Zoran Šimac, Ante Simičević, Joško Franić i Ivica Zanić.

Na sam dan oslobođenja, 3. studenog, održana je svečana sjednica Skupštine općine Šibenik, na kojoj je prigodni referat podnio predsjednik Skupštine općine Jakov Grubišić, a zatim su učenicima osnovnih i srednjih škola dodjeljene nagrade za najbolje pismene i likovne radove. Nakon završetka svečane sjednice položen je vjenac na spomen-ploču oslobođiocima grada, a dvije grupe odbornika položile su vijence i cvijeće u Parku strijeljanih i na spomen-groblje na Raskrižju.

U toku dana svečanosti su nastavljene različitim manifestacijama. Osim priredba i kinopredstava za učenike, radnih akcija u sportskom centru u Crnici, te sportskih natjecanja, i Šibenska narodna glazba predala je koncert na Trgu palih omladinaca. (jj)

Nagrade učenicima

Na svečanoj sjednici Skupštine, koja je održana povodom 22-godišnjice oslobođenja Šibenika, podijeljene su tradicionalne nagrade učenicima osnovnih i srednjih škola za najbolje pismene i likovne radove na temu »Oslobodenje Šibenika«. Žiri za ocjenjivanje učeničkih radova sačinjavali su profesori i nastavnici Ivo Livaković, Karmen Mrnđe, Vitorin Perčin, Ivo Branica, Pava Skarica i Vinka Foskio.

Za najbolje pismene radove u osnovnim školama podijeljene su slijedeće nagrade: prva nagrada u iznosu od 14 tisuća dinara dodjeljena je Biserki Dejanović, učenici VIII-a razreda IV osnovne škole, druga nagrada u iznosu od 12 tisuća dinara pripala je Dubravki Elezović, učenici VIII-a razreda V osnovne škole, a treću nagradu u iznosu od 10 tisuća dobila je Davorka Domazet, učenica VII-b razreda III osnovne škole.

Tri učenice srednjih škola nagrađene su za najbolje pismene radove, i to Radojka Garbovac, učenica III-a razreda Gimnazije dobila je prvu nagradu u iznosu od 14 tisuća dinara, druga nagrada u iznosu od 12 tisuća dinara pripala je Jagodi Bumber, učenici III-b razreda Gimnazije, dok je treća nagrada u iznosu od 10 tisuća dinara pripala Slavici Mikulandra, učenici I-a razreda Srednje medicinske škole.

Za najbolje likovne radove podijeljene su četiri nagrade. Prva nagrada u iznosu od 15

tisuća dinara dodjeljena je Branku Vukorepi, učeniku VIII-a razreda II osnovne škole, druga nagrada u iznosu od 9 tisuća dinara pripala je Ljerki Mikulić, učenici VIII-b razreda V osnovne škole, treća nagrada u iznosu od 7 tisuća dinara dodjeljena je Katarini Sikulin, učenici VIII-b razreda IV osnovne škole, dok je četvrta nagrada u iz-

nosu od 5 tisuća dinara pripala Marici Brnčić, učenici VII-a razreda V osnovne škole.

Prvonagrađene učenice osnovnih i srednjih škola pročitale su svoje rade. »Vječni stražari naše slobode« bila je tema učenice Biserke Dejanović, dok je »Voljenom gradu« bio naslov teme učenice Radojke Garbovac. (jj)

U IZBORIMA ZA PREDSTAVNIČKA TIJELA OPCINE

BROJ ŽENA?

Izbori za predstavnička tijela općinskih skupština održat će se polovinom travnja 1967. godine. Predizborna aktivnost na području naše općine već je prilično poodmakla i sa jednakim intenzitetom odvija se u organizacijama SSRN, Sindikatu i u radnim kolektivima. Posebna pažnja posvećena je dosadašnjoj strukturi odbornika u predstavničkim tijelima, u kojima su očito bile zapostavljene žene.

Karakteristično je da su žene u najvećem broju zastupljene u raznim društveno - političkim organizacijama i drugim institucijama, kao što su društva »Naša djeca« i Crveni kriz, te da su svojom aktivnošću i kvalitetnim djelovanjem u organima upravljanja i u predstavničkim tijelima,

ma Općine opravdale povjerenje onih koji su ih izabrali. Međutim, iako žene čine 51 posto od ukupnog broja stanovništva i oko 30 posto od ukupnog broja zaposlenih, one još uvijek nisu adekvatno zastupljene u vijećima Skupštine općine Šibenik. Radi ilustracije, dovoljno je spomenuti da su od 60 članova Općinskog vijeća samo četiri žene, isto toliko ih je u Privrednom vijeću, u Prosvjetno-kulturnom vijeću ima šest žena (od ukupno 25 odbornika), a u Socijalno-zdravstvenom vijeću je devet žena, od ukupno 25 odbornika. U komisijama i raznim savjetima općinskih organa uključeno je 50 žena. Posebno zabrinjava činjenica da ni deset posto žena nije zastupljeno u Općinskom i Privrednom vijeću Skupštine.

Gotovo slično stanje je i u plenumima društveno-političkih organizacija. Tako, na primjer, u Općinskom komitetu SK, u Općinskom odboru SSRN i u Općinskom sindikalnom vijeću djeluje samo po pet žena, a u Općinskom komitetu Saveza omladine samo su dvije omladinke. U organima upravljanja privrednih organizacija nalazi se 166 žena, u upravnim odborima i savjetima u prosjeku 54, a u zdravstvu samo šest žena.

Ne ukazuju li ti podaci da je potrebno mijenjati odnos u sastavu članova predstavničkih tijela, jer su sadašnjim stanjem naročito kada su u pitanju žene, ne možemo biti zadovoljni. No, prilikom kandidiranja za razna predstavnička tijela nužno se nameće i potreba kvalitetnijeg sastava, tj. izbora ljudi koji će opravdati povjerenje birača. A upravo se među ženama može naći velik broj aktivistkinja koje su dosad pokazale zapažene rezultate.

Stoga bi na kandidacionim skupovima trebalo o tome povedati više računa i kandidirati zaista najbolje među najboljima. (jj)

Plenum Općinskog komiteta SK

Ideološko obrazovanje

Težiste političke aktivnosti u slijedećoj godini treba da se provodi u osnovnim organizacijama Saveza komunista — zaključeno je na sastanku plenuma Općinskog komiteta SK, na kojem je vođena rasprava o realizaciji plana i programa ideološko — političkog rada. Posebna komisija koja je pripremila plan i program polazila je od okvira materijalnih i kadrovskih mogućnosti. Donesen je takav program aktivnosti koji će razvijati interes i stvarati potrebe za vlastitim uzdizanjem članova Saveza komunista. Predloženi program ide također za tim da što je moguće više dođe do izražaja inicijativa osnovnih organizacija SK.

Plan i program predviđaju različite oblike obrazovanja. Sva bi se buduća aktivnost trebala provoditi kroz političke škole, seminare, kroz marksistički klub i tribinu građana, te radom na političkom obrazovanju članova u osnovnim organizacijama. Polazeći od dosadašnjih iskustava i stanovišta samih polaznika, političke škole bi trebalo aktualizirati na način da obuhvate probleme i pitanja radnih zajednica i da se njihovo trajanje svede na tri do četiri mjeseca. Po jedno odjeljenje političke škole djelovalo bi u okviru tvornice lakiha metala »Boris Kidrić« i Tvornice elektroda i ferolegura, s tim što bi organiziranje tih institucija preuzeo na sebe Radničko sveučilište u suradnji s ideološko — političkom komisijom Općinskog komiteta.

Drugi značajniji oblik obrazovanja čine seminari koji će se organizirati posebno za članove seoskih a posebno za članove teritorijalnih organizacija i komuniteta u privredi. U radu budućeg marksističkog kluba kao najznačajniju novinu čini to što će slušaoci isključivo biti članovi Općinskog komiteta i članovi stalnih organa pri toj instituciji, ali će isto tako i drugim komunistima biti omogućeno pohađanje toga kluba. U nedostatku javne tribine »Srijedom u 7«, koja je zabilježila zapuštenje rezultate, program je predviđeno organiziranje takve tribine na kojoj će rukovodioči komune odgovarati na pitanja građana iz različitih oblasti društveno — političkog života.

Na toj tribini građani će biti informirani o karakteru i ciljevima odluka i drugih akata koje se donose u komuni, zatim o radu Skupštine općine i društveno — političkih organizacija i foruma, o pokretanju akcija, o izvještajima poslanika o njihovu radu i radu predstavnici tijela, itd. Predlaže se također da i lokalni tjednik otvari posebnu rubriku u kojoj bi građani postavljali pitanja i posredstvom lista dobivali željene odgovore.

Uvod u svečanost predstavljaće je kraći osvrt prof. Ante Batiniće na događaje vezane uz 22-godišnjicu oslobođenja grada, a zatim je školski mješoviti zbor od 120 učenika i učenica izveo nacionalnu himnu i poznatu ši-valove, ljude, sunce naših ova-

na programu, donesen je zaključak da se održe posebni seminari za one osobe koje postaju članovi Saveza komunista. Ti bi seminari trajali najviše tjedan — dva, a pohađali bi ih omladinci iz srednjih i stručnih škola.

U nastavku plenuma izvršen je izbor komisije za reorganizaciju Kotarskog komiteta SK, u koju je ušlo 15 članova — društveno — političkih radnika šibenske općine. (jj)

Proslava oslobođenja Drniša

Žnačajan dan u novijoj povijesti Drniša je 5. studenog, dan kada je prije više od dva decenija Drniš postao slobodni grad.

Drniš je u toku NÖB-e

da

može

da

je

da

REFERAT JAKOVA GRUBIŠICA, PREDSEDNIKA SKUPSTINE OPCINE ŠIBENIK, POVODOM 22-GODISNJICE OSLOBOĐENJA GRADA ŠIBENIKA

SVATKO ZNA KAKO JE BILO

Drugarice i drugovi,

Na današnji dan, prije dvadeset i dvije godine, i staro i mlado izišlo je na ulice slobodarskog Šibenika da srdačno dočeka, pozdravi i zagrli sinove i braću, hrabre borce Narodnooslobodilačke vojske — koji su nakon žestokih borbi istjerali okupatora.

Sloboda je došla u grad, ali to još nije bio kraj ogromnih samoprijegora i žrtava naših naroda. Mnogo sinova ugradilo je svoje živote u veličanstveni spomenik slobode do Trsta i Soče, do konačnog oslobođenja zemlje.

Veliki broj učesnika slavnih jedinica VIII dalmatinskog korpusa nije među živima, nisu prisutni ovoj proslavi, da zajedno s nama radosno i ponosno evociraju uspomene na slavne dane iz prošlosti. Ali, duh njihov živi među nama i ostao će kao svježi primjer boraca heroja, koji su položili svoje živote i uzidali ih u našu socijalističku Jugoslaviju.

Drugarice i drugovi, slaveći dvadeset i drugu godišnjicu oslobođenja Šibenika s ponosom možemo kazati da su pod rukovodstvom Komunističke partije Jugoslavije i druga Tita stanovnici naše općine prošli trnovit i mučilački, ali i slavni put do svoga oslobođenja.

Evocirajući uspomene na te slavne dane, sjećamo se i šestog travnja 1941. godine, kada su hitlerovske i musolinijevske horde krvožedno navalile na Jugoslaviju, iznutra zatrpanu i izdanu, a izvana prepustenu samu sebi. Ranog jutra 15. travnja 1941. godine ušle su i u Šibenik prve čete talijanske okupacione armije i ubrzo preuzele svu vlast u gradu i okolicu. Time je počelo razdoblje stradanja, ogromnih žrtava i pravog mučeništva ovoga grada i njegove okolice. Cilj je bio više nego jasan — uništiti nacionalni osjećaj Šibenika, odnarođiti njegovo stanovništvo i uvesti fašizam. A kada je buntovni duh šibenskih radnika i težaka od prvoga dana pokazao došljacima da to neće ići lako, fašisti su počeli provoditi svoje stare metode — batine i ricinusovo ulje, što je samo ubrzalo odluku naroda da pod vodstvom komunista podje putovima oslobođilačke borbe i velike revolucije. U toj borbi stanovništvo Šibenika i okolice, poznato po svojoj borbenosti i patriotizmu, dalo je veličanstven prilog. Od vremena odlaska prve grupe u partizane, od 12. kolovoza 1941. godine, koji su se pogledima s Piskom oprštili od rođenog grada, da bi se u njega povratili kao oslobođenci, pa sve do novembarskog jutra 1944. godine i do 15. svibnja 1945. godine — tisuće Šibenčana, mladića i djevojaka, muževa i žena, ponosno i neustrašivo odlazilo je tim putovima,

Hapšenja, teror, specijalni sud i procesi, strijeljanja, koncentracioni logori, torture po tamnicama, sve je to trebalo da utjera strah gradu — borcu i da ga odvrati od oslobođilačke borbe. Ali taj strah Šibenik nije doživio, već je u tom strahu živio ovde samo okupator, i to stalno i na svakom koraku.

Više od 10 tisuća boraca naše općine učestvovalo je u slavnoj narodnooslobodilačkoj borbi, a od toga je 4 tisuće pognuto i strijeljano od okupatora. Gotovo 5.500 osoba odvedeno je u koncentracione logore, dok je 6.500 žena, djece i staraca bilo prisiljeno da pred okupatorovim terorom traži zaštitu u zbjegu. Nema šibenskog sela u kojem okupatori nisu palili, a mnoga su bila potpuno spaljena i razorenja. Sam grad je dan soga oslobođenja dočekao sa ulicama koje su bile zakrčene ruševinama, sa stotinama razorenih i oštećenih zgrada, uništenim tvornicama, lučkim postrojenjima i do posljednjeg metra razorenom obalom.

U jednom, dakle, minulom razdoblju naše najnovije povijesti, čije su stranice narodi Jugoslavije ispisali nezaboravnim herojsvom, velike žrtve morali su podnijeti i slobodarski Šibenik i njegova okolica.

Nastavljene su tako slavne tradicije naših predaka, koji su se — ovde na litici — uz more, prije devet stoljeća prvi put u našoj historiji udomili i oglasili. Kroz tu burnu historiju naš pučanin, težak, pomorac i radnik — uvijek je pokazivao neuništivu snagu, koja mu je omogućila da nadživi sve nedaće i stradanja. Tom snagom on se probijao tokom devet stoljeća svoje prošlosti, pa na tu burnu historiju u ovoj jubilarnoj godini, kada slavimo devet stoljeća spomena Šibenika, još se jednom treba osvrnuti.

Od godine tisuću i šezdeset šeste, kada se u povijesti prvi put spominje, kao prvi hrvatski i slavenski grad na Jadranu, šibenski pučanin se nekoliko puta dizao protiv gospodske nepravde i plemićkih zakona, neuštivo se borio protiv venecijanske okupacije, hrabro ginuo pod bedemima protiv turške najeze i odolijevao sili ugnjetavanja habsburgovaca.

Pa ipak, u uvjetima tuđinskog gospodstva, čestih elementarnih nedaća, kuge i kolere, naši preci su uvijek pokazivali interes

za kulturu i umjetnost, a što su ostavili u trajan spomen bogatoj kulturnoj i umjetničkoj baštini grada u zasvijedotočeno-plodnoj i interesantnoj djelatnosti njegovih pisaca, slikara i graditelja, u nastojanjima i brizi pojedinaca i skromnih radnih ljudi za kultiviranje svih vrsta umijeća i umjetnosti.

Time su nas obavezali i zadužili da i dale ostvarujemo i sprovodimo u život njihova započeta djela i da na mlađe generacije prenosimo postignute tekovine, kako bi ih u novim uvjetima života i rada dalje razvijali.

Drugovi i drugarice, čitav naš poslijeratni razvitak i prijedeni period dokazao nam je da naša borba ni jednog časa nije prestala. Nije prestala radi toga što su naši narodi, predvođeni svojim Savezom komunista Jugoslavije i drugom Titom, nastavili borbu za izgradnju zemlje, za njen privredni i društveni razvitak. U tim naporima za svestrani i opći napredak zemlje i u rezultatima koji su iz toga proizašli, radni ljudi šibenske komune pridonijeli su i svoj ne mali udio.

Uprvim danima nakon oslobođenja stupilo se otklanjanju ratnog pustošenja i što bržoj industrijalizaciji, i u tome se uspjelo. Izgrađeni su mnogobrojni industrijski objekti, od bazične industrije do industrije finalnih proizvoda. Uporedo su se razvijale i ostale privredne grane, kao saobraćaj, građevinarstvo, turizam i javne službe. U toj izgradnji naši radni ljudi ovladali su najslожenijim tehnološkim procesima, naučili su kako treba rukovati složenim mašinama, što sve daje garanciju za nove uspjehe i ostvarenja u budućnosti.

Najviše od toga postignuto je na demokratizaciji našeg društvenog života, putem radničkog i društvenog samoupravljanja. Samoupravljanje je postalo ne samo jedno od najvrednijih tekovina radnog čovjeka nego i uvjet i historijska nužnost stvaranja i razvijanja novih socijalističkih društvenih odnosa.

Daleko bismo došli ako bismo spominjali sve poduhvate, manje ili veće, koje su naši radni ljudi učinili u ovom periodu. Svaki naš radni čovjek zna kako je bilo nekada, a vidi i osjeća šta imamo danas.

Rezultat tih napora je — potpuno izmijenjena ekonomска i socijalna struktura stanovništva i neusporedivo veći nacionalni dohodak. U 1939. godini privređivalo je svega nešto više od 2.000 radnika u nepoljoprivrednim djelatnostima, i to uglavnom u industriji, saobraćaju, trgovini i obrtu, dok danas imamo blizu 18.000 osoba koje su zaposlene u nizu privrednih aktivnosti i u javnim službama na općini. Narodni dohodak porastao je za više od šest puta i danas iznosi 350 tisuća po jednom stanovniku, što nas svrstava u srednje razvijena područja, od nekada potpuno nerazvijenog — u kome je apsolutno dominirala ekstenzivna poljoprivreda.

Nagli razvitak privrede i životnog standarda stanovništva nužno su zahtijevali i pojačano ulaganje i veću aktivnost u rješavanju niza problema iz oblasti društvenog standarda, a naročito problema stambene izgradnje, vodoopskrbe, elektrifikacije, školskog prostora, zdravstva, socijalne zaštite, itd.

Najintenzivniji radovi poduzeti su u stambenoj izgradnji, gdje je u samom Šibeniku od oslobođenja do danas izgrađeno više od 3.000 stanova, u vrijednosti od oko 20 milijardi starih dinara.

U predratnoj Jugoslaviji samo su dva mjeseca imala električnu rasvjetu (Šibenik i Skradin), a danas na našoj općini imamo 60 elektrificiranih naselja. U toku su radovi na elektrifikaciji još 15 naselja, pa ostaje, dakle, još samo 15 sela do potpune elektrifikacije naše općine. Nadalje su krunski radovi izvršeni na proširenju vodoopskrbe, gdje je investirano više od 3 milijarde starih dinara (na izgradnji novih vodoopskrbnih objekata). Proširen je šibenski vodovod, izgrađen je zagorski, skradinski i primoštenski, a u

završetku su radovi na dovršenju vodovoda na otoku Murteru. Mi danas možemo reći da ćemo u ovih nekoliko narednih godina potpuno riješiti vjekovni akutni problem vodoopskrbe na našem području.

Izvršeni su zamjensi radovi i na rješavanju ostalih komunalnih problema, tj. na uređenju kanalizacije, ulica i cesta, javnih nasada, kupališta, pa danas u tom pogledu u odnosu na predratno stanje imamo potpuno izmijenjenu sliku.

Krupni materijalni napredak naše općine odrazio se i na razviti prosvjete i kulture. Pred rat je osnovnu školu pohađalo 4.050 učenika, a danas se broj učenika popeo na više od 14 tisuća. Škole drugog stupnja nekad je pohađalo 1.140 učenika, dok ih danas pohađa 2.800 učenika. Broj nastavnog osoblja povećao se od 144 na više od 700, što svakako predstavlja ogroman napredak.

Također su postignuti veliki uspjesi na unapređenju zdravstvene službe i socijalne zaštite. Cjelokupno stanovništvo obuhvaćeno je zdravstvenim osiguranjem. Izgrađene su i adaptirane nove zdravstvene stanice i ambulante, a naš Medicinski centar spada danas u red najsvremenijih medicinskih ustanova u našoj republici.

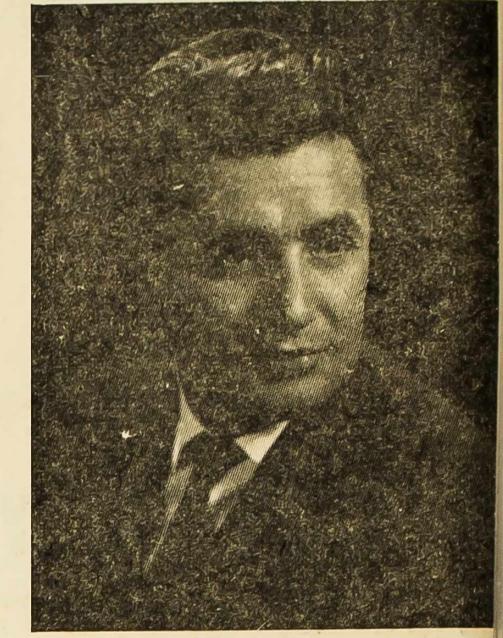
To su osnovni rezultati koji su ostvareni od oslobođenja do danas. Oni nam pokazuju da naše društvene, socijalističke snage sposobne da i ubuduće stvaraju još veće uspjehe, jer nam već stvorena materijalna baza i ostale komparativne prednosti: prirodne, saobraćajno-geografske, kadrovske, istinske i druge to omogućuju. Daljnjim jačanjem proizvodnih snaga i razvijanjem socijalističkih-društvenih odnosa naše područje i grad Šibenik vrlo brzo mogu postati jak industrijski, lučko-pomorski i turistički centar naše zemlje.

Utom pravcu već su u ovoj godini učinjeni i određeni napor, pa tako očekujemo porast društvenog proizvoda za 5,5 posto, narodnog dohotka za 6,2 posto i produktivnosti rada za 7 posto. Prosječni osobni dohodci po jednom uposlenom već danas se kreću oko 65 tisuća dinara, što je, istina, još uvek malo, ali to predstavlja nominalno povećanje za oko 30 posto u odnosu na prošlu godinu.

Intencije reforme djelovale su i na našem području u preorientaciji na intenzivno privređivanje, na podizanje produktivnosti rada i na rentabilnije poslovanje. Međutim, u tome još ima niz problema, koje zaostreni uvjeti privređivanja nameću da se prebrode.

Naše radne organizacije i u ovoj su godini učinile mnogo napora u modernizaciji, rekonstrukciji i proširenju kapaciteta, kako u industriji, tako i u saobraćaju, ugostiteljsko-turističkoj privredi i u zanatstvu. Raspolaživa sredstva koja će odvojiti u fondove i amortizaciju, u visini od preko 5 milijardi, omogućiti će da i dalje idemo tim pravcem, a što treba da uslovi neminovan boljši životni standard radnog čovjeka.

Ogromni napor učinjeni su u komunalnoj djelatnosti i u javnim službama. U rješenju vodoopskrbe uloženo je više od 280 milijuna starih dinara, a što je omogućilo da se završe radovi na izgradnji vodovoda za Vodice, zatim da se izvrši rekonstrukcija ne-

Jakov Grubišić

kih cjevovoda, kao i izgradnja novih ogranka za vodoopskrbu pojedinih sela i zaselaka.

Od prošle na ovu godinu u elektrifikaciji je uloženo više od 300 milijuna, i to za ukidanje i proširenje uskih grla u prijenosu transformacijske električne energije, za izgradnju novih dalekovoda i trafostanica, kao i za elektrifikaciju sedam sela.

Na uređenju gradskih ulica, čemu vidno potpomaže Fond za uređenje i korištenje gradskog zemljišta, investirano je 190 milijuna. U svemu tome lokalno stanovništvo je mnogo doprinijelo vlastitim doprinosom, bilo u izgradnji priključaka za Zaton i Srimi ili za Zablaće, bilo za vodoopskrbu na otoku Murteru i drugdje, zatim na rješenju elektrifikacije i uređenju mjesto.

Posljednjih godina nedostatna sredstva jedino onemogućuju ulaganje u popravak adaptaciju i izgradnju školskog prostora. Zbog toga se ozbiljno promišlja na uvođenje samodoprinosu, što će vjerujem, naši građani prihvati, uvidajući akutne probleme kojih se javljaju u toj važnoj djelatnosti.

Uvjereni smo da i ubuduće nema zadatka u društvenoj izgradnji koje naš radni čovjek, uz pomoć čitave naše zajednice, Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije neće sa uspjehom izvršiti.

Drugovi i drugarice, to su samo u najkrajnjim crtama prikazani neki naši postignuti uspjesi i rezultati, koji svjedoče da napori i žrtve dati za slobodu — nisu bili uza ludni. U našem sistemu socijalističke demokracije, sa širokom demokratizacijom nadležnosti koja se temelji na samoupravljanju radnih ljudi u privredi, te široko zasnovanom društvenom samoupravljanju u ustavovima i drugim službama u komuni, čija materijalna osnova sve više raste — zavisi većim dijelom o nama da kojeg ćemo stupnju osposobiti naše materijalne snage i poboljšati životne uvjete radnih ljudi.

U tom pravcu pred nama stoje krupni zadaci, koji treba da još više učvrste i da daju razvijaju do sada ostvarene tekovine.

Ostvarenjem tih i drugih zadataka, mi ćemo još više učestvovati i razvijati progresivne snage naše komune i našeg društva u općem i doprinijeti da naša općina i ubuduće ostvaruje još veće uspjehe za svoju dobrobit i dobrobit zajednice u kojoj samoupravlja radni narod predvođen Savezom komunista na čelu sa drugom Titom.

18. SJEDNICA PRIVREDNOG VIJEĆA SKUPSTINE OPCINE ŠIBENIK

„SPAJANJU“ NIŠTA

Narodni dohodak u šibenskoj komuni porast će u 1967. godini u odnosu na ovu godinu za 4,1 posto, što znači da povećanje narodnog dohotka nije zadovoljavajuće. Privreda će u toj godini u osnovne fondove investirati oko 52 milijuna novih dinara. Ti podaci prezentirani su na posljednjoj, osamnaestoj po redu, sjednici Privrednog vijeća Skupštine općine Šibenik.

U diskusiji, koja je bila živa i zanimljiva, raspravljalo se o nizu pitanja iz oblasti šibenske privrede. Najviše je bilo govora o integraciji trgovine. Naime, prema zaključku Privrednog vijeća, koji je donesen prije pola godine, trebalo je da se do sada u tom pravcu nešto učini. Međutim, do sada nije urađeno ništa, a razlog je u samim trgovinskim organizacijama. Budu-

ći da se integraciji trgovinskih poduzeća ne može prići olako, odbornici su informirani da će elaborat o prednostima integracije (sa svim pokazateljima) biti dovršen vjerojatno potkraj ove godine. Odbornici su se također interesirali i za rad nekih naših radnih organizacija. Bilo je govora o Tvornici elektroda i ferolegura, o »Dani Rončeviću«, »Vino-plodu« i još nekim. Rečeno je

da bi integracija po svoj prilici pokazala svoju opravданost i prihvatu »spajanja« još nekih poduzeća. Otpori se, međutim, da je često i iz ličnih razloga. Zanimljiv je bio i prijedlog jednoga odbornika da se članovi Privrednog vijeća »upute« u radne organizacije, da tamo vide kako se »diše«, kako se na sastancima objašnjava pojedine mjere. To se u prvom redu odnosi na trgovinske radne organizacije, jer postoji bojazan da su neki kolektivi jednostrano raspravljali o tome vitalnom pitanju. Na sjednici je podneseна i informacija o savjetovanju veterinarskih i tržišnih inspektorata, koje je održano u Splitu. (B)

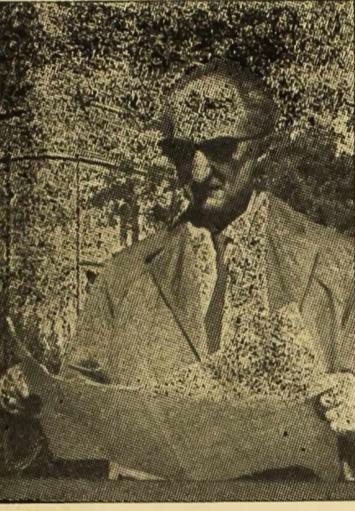
— Razgovor sa dr Lovrom Županovićem

Prilog rodnom gradu

U prvoj godini šibenskog jubileja nekoliko puta je navratio u svoj rodni grad danas renomirani kompozitor dr Lovro Županović. I ovih dana, kada je Šibenik proslavio 22-godišnjicu svoga oslobođenja, ponovo je bio naš gost. Prisustvovao je svečanoj akademiji u Narodnom kazalištu da bi prvi put slušao svoju najnoviju kompoziciju »Stoljeća devet«, posvećenu Šibeniku, i da bi prikupio, odnosno proučio materijal u Muzeju grada Šibenika za svoj prilog Zborniku koji će iz štampe izaći krajem iduće godine. Njegov kratki boravak u našem gradu iskoristili smo za razgovor. Naš uvaženi muzikolog rado je odgovorio na nekoliko pitanja što mu ih je postavio na suradnik.

Vaša kompozicija »Stoljeća devet« svoju prizvedbu doživjela je pred šibenskom publikom. Kažite nam kako je ona nastala i šta vas je na to inspiriralo?

— Njeno rođenje uslijedilo je baš

u vrijeme održavanja centralne proslave 900-godišnjice Šibenika, i to neposredno nakon izvođenja mojih dviju kompozicija: »Šibenska podoknica« i »Suita za violinu i klavir«. Tada sam osjetio da manjko upravo takva kompozicija koja će govoriti o Šibeniku i njegovu razvojnom putu. Po povratku u Zagreb ideja se počeo oblikovati — simultano sam radio na pisanju teksta i muzike. Kompoziciju »Stoljeća devet« specijalno sam pisao za RKUD »Kolo«, polazeći baš od njegovih glasovnih kvaliteta i interpretatorskih mogućnosti. Kompozicija je bila relativno brzo gotova, tako da ju je u svibnju već primio Odbor za proslavu.

To je po svojoj formi mala kanta ta u kojoj centralno mjesto, uz pratnju orkestra, zauzima dionica sa solo baritonom. Sto se tiče teksta, on je pisan u obliku slobodnog stiha sa izmjenom lirske i dramatskih elemenata, a završava apoteoški: da naš grad živi još mnogo stoljeća. U njemu progovara ljubav Šibenčana za svoj rodni grad.

Kako ocjenjujete izvođenje svoje kompozicije?

— Kao autor, neobično sam zadovoljan izvođenjem te kompozicije. Zajedno sam mješovitim zboru »Kolo«, njegovu dirigentu Nikoli Bašiću, solistu Frani Belamariću i Mariji Sekso — na uloženoj volji i trudu kojim su prišli u realizaciji i uspješnom izvođenju kompozicije. Želja mi je da ova kompozicija, kroz buduća izvođenja, postane u tolikoj mjeri popularna da dobije naziv »neslužbenek himne moga rodног grada kojem je, na kraju, i posvećena.

Kakvi su vaši planovi rada buduće? Na čemu radite i u što koristite slobodno vrijeme?

— Već duže vremena radim na Pedagoškoj akademiji u Zagrebu, na katedri za muziku. Posao mi odnosi mnogo vremena. U slobodnim časovima komponiram i pomalo se bavim muzikologijom. Dosad sam komponirao muziku sa gotovo svim područjima. Posebno me interesira ona muzika koja se izražava glasom i instrumentima. Na polju muzikologije priredio sam za Jugoslavensku akademiju znanosti i umjetnosti opsežnu monografiju o Vatroslavu Lisinskmu, a isto tako pripremam materijal za moj prilog šibenskom Zborniku, na temu: »Prilog Šibeniku našoj glazbenoj kulturi«.

(iii)

Na petak, četvrtog studenog poslike podne, nebo je nad gradom postalo crno. Rijetki i teški kapi kiše, nošene snažnim jugom, najavljive su pravu oluju. Ulice su začasno opustjeli, prozori su se tresli, pod snažnim naletima vjetra, zavijale su televizijske antene, kovitlalo se granje otkinuto sa stabala.

Fujuk vjetra postajao je sve jači i sve zlokobniji, tako da su se vozila teško kretala čak i gradskim ulicama.

Posede brodova u luci brojnih trabakula pričvršćivale su za čelične kolone novu užad, osiguravajući se tako od posljedica orkanskog juga. More se pjenilo sve jače, pa su i bijele »kreste« na rubovima sivih valova bile velike. Na pojedinih mjestima moglo se vidjeti čitave oblake vodene prašine, kao da je iz mora počelo »puštit«. Bio je to znak da je vjetar dosegao maksimalnu jačinu, mjestimice i do devet stupnjeva po Beaufortovu skali.

Rijetki galebovi pokušavali su da se spuste na rub pristaništa pred »Krkom«, ali ih je silina vjetra naprsto odnosila.

Snažni visoki valovi uz zaglušnu buku, udarali su razbijajući se i bacajući preko čitavog pristaništa. Kiša je počela da »kosi«, bokajući »zakašnjele« prolaznike u lice, jer se nisu usuđivali da otvore kišobrane.

Tu navalu stihije promatrali su iza debelih stakala rijetki gosti kavana u hotelima »Jadrana« i »Krk«. Oni su mogli vidjeti i jednu turistkinju kako, zaognuta u mantil i s maramom na glavi, šeće pored stolica na rivi. Tako su se uvjerili i u to da strani posjetioc u ovom gradu uvek vide nešto više od nas samih.

No, kad se spustio onaj veliki pljusak i kad su se ulice počele pretvarati u male rijeke, nikome više nije bilo do šetnje. Ljudi su satima ostajali prikovanici uz kakvo privremeno zaklonište, jer se od bujica nije moglo napraviti ni koraka. Tako je bilo četvrtog studenog.

A slijedećeg dana, u subotu, osvanulo je lijepo, sunčano i toplo vrijeme! Šta čete, takve su čudi dalmatinske jeseni!

Tekst i snimak: J. Č.

Nevrijeme nad gradom

U petak, četvrtog studenog poslike podne, nebo je nad gradom postalo crno. Rijetki i teški kapi kiše, nošene snažnim jugom, najavljive su pravu oluju. Ulice su začasno opustjeli, prozori su se tresli, pod snažnim naletima vjetra, zavijale su televizijske antene, kovitlalo se granje otkinuto sa stabala.

Fujuk vjetra postajao je sve jači i sve zlokobniji, tako da su se vozila teško kretala čak i gradskim ulicama.

Posede brodova u luci brojnih trabakula pričvršćivale su za čelične kolone novu užad, osiguravajući se tako od posljedica orkanskog juga. More se pjenilo sve jače, pa su i bijele »kreste« na rubovima sivih valova bile velike. Na pojedinih mjestima moglo se vidjeti čitave oblake vodene prašine, kao da je iz mora počelo »puštit«. Bio je to znak da je vjetar dosegao maksimalnu jačinu, mjestimice i do devet stupnjeva po Beaufortovu skali.

Rijetki galebovi pokušavali su da se spuste na rub pristaništa pred »Krkom«, ali ih je silina vjetra naprsto odnosila.

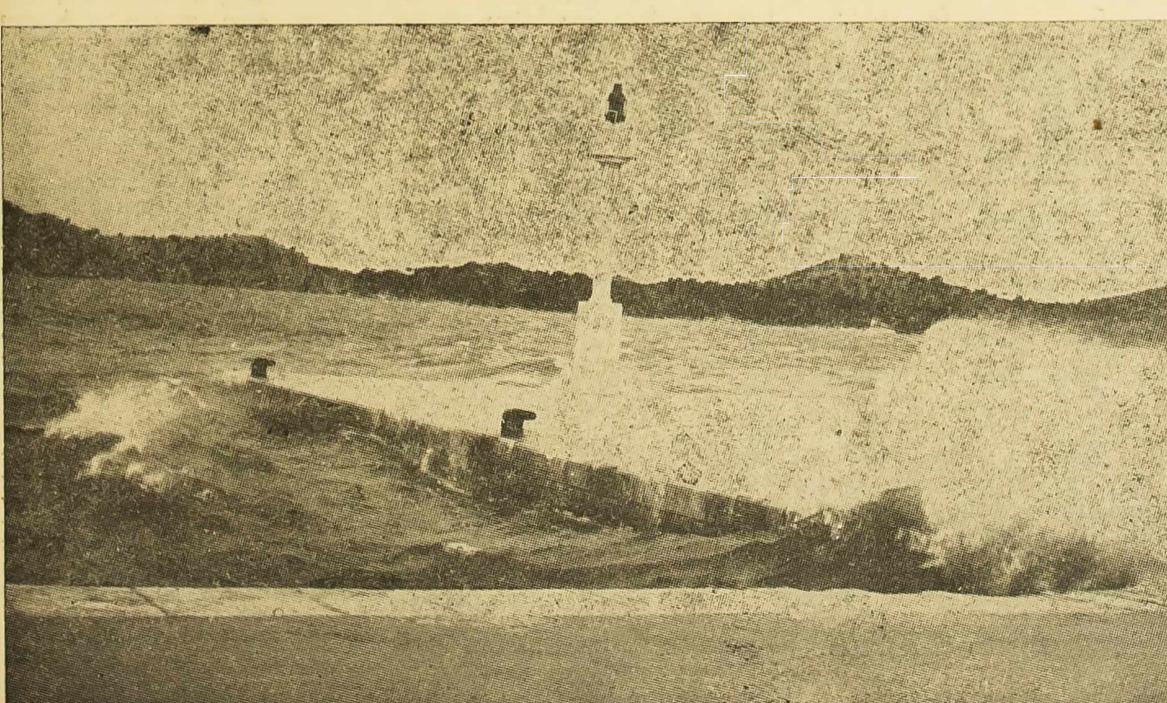
Snažni visoki valovi uz zaglušnu buku, udarali su razbijajući se i bacajući preko čitavog pristaništa. Kiša je počela da »kosi«, bokajući »zakašnjele« prolaznike u lice, jer se nisu usuđivali da otvore kišobrane.

Tu navalu stihije promatrali su iza debelih stakala rijetki gosti kavana u hotelima »Jadrana« i »Krk«. Oni su mogli vidjeti i jednu turistkinju kako, zaognuta u mantil i s maramom na glavi, šeće pored stolica na rivi. Tako su se uvjerili i u to da strani posjetioc u ovom gradu uvek vide nešto više od nas samih.

No, kad se spustio onaj veliki pljusak i kad su se ulice počele pretvarati u male rijeke, nikome više nije bilo do šetnje. Ljudi su satima ostajali prikovanici uz kakvo privremeno zaklonište, jer se od bujica nije moglo napraviti ni koraka. Tako je bilo četvrtog studenog.

A slijedećeg dana, u subotu, osvanulo je lijepo, sunčano i toplo vrijeme! Šta čete, takve su čudi dalmatinske jeseni!

Tekst i snimak: J. Č.

Primanja u „Elektri“, „Planu“ i „Jadranskoj banki“

Mnogo iznad komunalnog prosjeka

U ovom napisu iznijet će moći podatke o osobnim dohodcima u nekoliko šibenskih radnih organizacija. Nije nam namjera da dajemo kakav komentar podacima koje prezentiramo, a koje smo dobili od Službe društvenog knjigovodstva. Jedino možemo kazati da su prosječni osobni dohodci u ovim radnim organizacijama daleko iznad prosjeka osobnih dohodaka u našoj komuni. Govori li to išta?

Prema podacima periodičnog obračuna za prvo polugodište, u »Elektro« su osobni dohodci u odnosu na prvo polugodište prošle godine porasli za 48,6 posto, a što je za 7,6 posto više od indeksa porasta troškova života, a 15,8 posto više od procentualnog porasta ukupnog prihoda. Ako promatramo dinamiku kretanja prosječnih osobnih dohodaka samo na osnovu isplaćenih akantacija iz re-

dovnog radnog odnosa, tada porast

iznosi svega 26,7 posto u odnosu na prvo polugodište prošle godine. Sve u cijevu, prosječna primanja zapošlenih u »Elektri« za 67,1 posto su iznad prosječnih primanja privrednih organizacija na području šibenske komune, a 63,9 posto iznad prosjeka u industriji. No, treba istovremeno kazati da su primanja kod »Elektre« manja za 1,1 posto od republičkog

prosjeka. Pri tome treba zabilježiti i činjenicu da ta privredna grana ima relativno visoku primanje. Na kraju: prosječni osobni dohodak u »Elektri« iznosi je (sa svim primanjima) u prvom polugodištu ove godine nešto više od 102.000 starih dinara.

»Planu«, prema podacima periodičnog obračuna, masni ukupno isplaćenih osobnih dohodaka porasta je u prvom polugodištu ove godine u odnosu na prvi šest mjeseci 1965. godine za 33,8 posto, a prosječni osobni dohodci za 71 posto. Prosječna primanja poduzeća »Plan« veća su od prosjeka privrede šibenske komune za 148 posto, a od republičkog prosjeka za 132,8 posto. Međutim, kod promatranja tih prosjeka treba imati u vidu kvalifikacionu strukturu zapošlenih i znatno učešće prekovremenog rada, za razliku od privrede u cijelini — gdje postoji čak i stanoviti postotak gubitka radnog vremena. Prosječna primanja u poduzeću »Plan«, na osnovu redovnog rada i učinka, iznosi u prvom polugodištu ove godine 136.200 starih dinara, a kad se tome doda i prekovremeni rad, onda je prosjek 152.490 starih dinara. Najviši osobni dohodak iznosi (sa svim primanjima) 240.358 starih dinara, a najniži osobni dohodak 63.585 starih dinara. Kad je riječ o poduzeću »Plan«, treba kazati da su u toj radnoj organizaciji prosječna primanja za 15,9 posto veća od republičkog prosjeka srodnih organizacija. Nadalje, u prvom polugodištu ove godine »Plan« je ukupan

prihod povećao za svega 13,5 posto, ali je zbog osjetnog smanjenja utrošaka sredstava (smanjenje iznosa 42,4 posto neto-prodak brže porasta (za 28,5 posto), pa se to povoljno odražilo i na dohodak — koji je u prvom polugodištu ove godine za 32,4 posto veći nego u istom razdoblju prešle godine.

Kakva je situacija u **Jadranskoj banki**? U prvom polugodištu ove godine isplaćena masa sredstava za osobne dohotke i ostala lična primanja veća je za 59,9 posto nego u istom razdoblju prošle godine. S obzirom na to da je u ovoj godini povećan prosječni broj zapošlenih za 3,2 posto — to su prosječna primanja nešto manje porasla, i to za 54,9 posto. Konkretnije govoreći, prosječna primanja u prvom polugodištu ove godine iznosi su 93.950 starih dinara. Prosječni porast osobnih dohodaka je iznad indeksa porasta troškova života za oko 14, odnosno za 17 posto. Prosječna primanja zapošlenih u toj radnoj organizaciji veća su od prosjeka šibenske privrede u cijelini za 53 posto. No, reda radi, treba zabilježiti i to da su prosječni osobni dohodci Jadranske banke u prvom polugodištu ove godine manji za 15,4 posto od prosječnih osobnih dohodaka zapošlenih u splitskoj Investiciono-komercijalnoj banici. Može se zaključiti da su primanja u toj šibenskoj radnoj organizaciji — premda u znatnom porastu — još uvjek znatno niža od prosjeka u srodnim radnim organizacijama. (B)

»VINARIJA« OTKUPILA 157 VAGONA GROŽĐA, ALI NA ŠIBENSKOM PODRUČJU SAMO 86 VAGONA. OSTALO JE OTKUPLJENO U SRBIJI.

Teškoće u otkupu

Ni ova godina nije prošla bez teškoća u otkupu grožđa, učinjenih od strane individualnih proizvođača. Predviđanje o količinama koje je trebalo otkupiti nisu se ispunila. Šibenska Vinarija uspjela je otkupiti oko 157 vagona grožđa, od čega na šibenskom području samo 86 vagona. Ostale količine otkupljene su u SR Srbiji. Da se Vinarija orientirala na otkup izvan šibenskog područja, razlog leži u tome što je, prvo, individualni proizvođač veće količine preudio u vlastitim konobama, drugo, jedan dio kupaca iz Bosne i Like načinio je grožđe direktno od proizvođača po cijeni od 160 do 170 dinara kilogram i treće, što su susjedne vinarije u Dmisu i Benkovcu kršile prethodni dogovor, tj. nisu plaćale više po jedinici sladara nego su za kompenzaciju svo otkupljeno grožđe tretirali kao da ima 21 postot sladara, iako je preprojek sladara kretao između 15 i 16 posto.

Uz stare zalihe vina, koje iznose do 110 vagona, sadašnji kapacitet

Vinarije nije stopostotno ispunjen, jer je momentano u podrumima ukladišteno oko 270 vagona, a kapacitet iznosi 320 vagona. I prinos grožđa bio je za oko 15 posto manji nego prošlogodišnji. Međutim, kvalitet vina je doista dobar, izuzevši proizvod u Donjem Polju, koji su bili duže vrijeme izloženi padavinama.

U šibenskoj Vinariji informirani smo da do promjena cijena, sudeći prema sadašnjosti situacije koja vlada na tržištu vina, neće doći. To će prvenstveno zavisiti o uvezenim količinama iz mediteranskih zemalja i u tome slučaju može se očekivati izvjesno sniženje sadašnjih cijena vinu. Šibenske poduzeće sve se više pojavljuje na tržištu sa uflašenim vinenom, koje je svojom kvalitetom steklo priličnu reputaciju, naročito u turističkim mjestima uzduž jadranske obale. Pogon za uflašivanje vina djeluje bez teškoća i može da uflaši do 2 tisuće boca za jedan sat.

(jj)

OGLAS

Biro za prijepise i umnožavanje — Šibenik, Boris Kidriča 31, tel. 28-97, vrši prijepise i umnožavanja na našem i stranim jezicima za poduzeća, ustanove, nadležna i druge organizacije, kao i sve vrste skripti, knjige, snimanja, scenarija, statuta, pravilnika i dr, najhitnije i stručno pod najpovoljnijim uvjetima.

Velike štete

Od nevremena koje je vladalo u noći od 17. na 18. listopada počinjena je materijalna šteta koja se, prema prvim procjenama, kreće iznad 15 milijuna starih dinara. Najteže su pogodeni tvornica tekstila »Jadranska«, zatim trgovacko poduzeće »Kornati« i ugostiteljsko poduzeće »Šubićevac«. Voda je kao što je poznato, poplavila prostorije i teško oštetila proizvode i namještaj.

Naime, juče oko 12 sati brod je isplovio za Ravenu, gdje će iskratiti ostatku tereta (ječam i ricinusovo sjeme) kao i posadu od 24 mornara i oficira (10 Talijana i 14 Afrikanci). Brod je imao isploviti prije 3—4 dana, ali je u nekidašnjem nevremenu oštetio pramac.

Prije nekoliko dana sud u Đenovi otvorio je stečaj firme »Via Mare«, na traženje vjerovnika iz Italije, Bejruta i Libanona.

Ispostavilo se da brodar duguje svojim vjerovnicima oko 150 milijuna lira, daleko više nego što se prije tvrdilo.

Jedan od vjerovnika, vlasnik firme »Artelia« Gaspare Arteli, čiji se teret ječma nalazio u šibenskoj luci, doputovao je u Šibenik kako bi oslobođio brod dugova koje je ovde imao. On će »Jugoagentu« za različite troškove isplatiti 4 milijuna lira, a zatim će se namiriti iz stečajne mase pošto brod b

Na „Rivijeru“ drukčijim očima

U prošloj turističkoj sezoni šibensko po-dručje pružilo nam je nekoliko kontradiktornih pokazatelja, koji uzeti zajedno predstavljaju jednu polaznu tačku u dalnjem usmjeravanju turističke politike.

Pripreme za nove akcije već bi trebalo da počnu. U vezi s tim obratili smo se direktoru turističko-ugostiteljskog poduzeća »Rivijera« Anti Kronji, da nam iznese neke probleme vezane za turizam — kako se oni reflektiraju kroz tu radnu organizaciju.

Kakav je položaj »Rivijere nakon završetka turističke sezone i kvaliteti vas zadaci očekuju do starta u slijedećoj godini?

— Kad u turističkoj privredi prode devet mjeseci poslovanja, približno tačno se može znati ishod poslovanja za tekuću godinu. Naša organizacija smireno očekuje konačni rezultat poslovanja, koje se u cijelini kreću u okvirima postavljenog plana. To je svakako donijelo i pozitivan rezultat. Međutim, pozitivnom rezultatu doprinijelo je i to što smo u ovoj godini konačno uspjeli da sredimo teško finansijsko stanje, nastalo nepokrivenim investicijama, još iz 1963. godine, kao i nepokrivenim gubicima nastalim u tom razdoblju.

Položaj naše radne organizacije danas je svakako daleko bolji, jer se na nas danas gleda drukčijim očima i ugled nam je veći među poslovnim partnerima. Mi, međutim, u potpunosti nismo zadovoljni, jer smatramo da smo i više mogli postići.

Želim vam primijetiti da u turizmu nema kampanje i da jedna sezona veže drugu davno prije nego je ona i počela. Ovdje se radi i priprema uvijek za nekolicinu godinu unaprijed. Analizirajući prošlo poslovanje, zaključili smo da se mali restoranite ne uklapaju u naš sistem poslovanja. Zato smo se dogovorili da manje objekte, koji nemaju perspektive, a uz to posluju n-rentabilno, izdvojimo iz sastava ove organizacije. Kao hotelsko poduzeće težimo stvaranju jačih radnih jedinica, sa koncentriranim kapacitetima, gdje se može primjenjivati industrijski način poslovanja.

Usavršavanjem sistema samoupravljanja i raspodjele, što nam je stalna briga, bolji rezultati neće izostati.

S kakvim cete kapacitetima raspologati slijedeće godine i šta cete poduzeti da se poslovanje u nekim vašim objektima sredi i intenzivira?

— Kapaciteti u slijedećoj godini bit će nešto povećani, s novim vilama u Pirovcu, koje su se u prošloj sezoni vrlo malo koristile — jer su kasno izgrađene. Međutim, to minimalno povećanje kapaciteta ne treba

značiti i minimalno povećanje broja noćenja. Mi iz godine u godinu imamo povećanje broja noćenja, što znači i bolje korištenje kapaciteta.

Dok smo prošle godine u našim objektima ostvarili 46.000 noćenja, ove smo ih godine za prvi devet mjeseci ostvarili 65.000. U slijedećoj godini nadamo se da ćemo ostvariti više od 100.000 noćenja. Taj optimizam ima svoje opravdavanje u ugovorima koje smo sklopili za slijedeću godinu. Agencije su u ovoj godini bolje izvršavale popunjavanje prema sklopljenim ugovorima. Dok smo do prošle godine imali pad realizacije ugovora na svega 11 posto, ove godine imamo vidnu tendenciju porasta, što jasno pokazuje da se izgubljeni ugled vraća.

Kvalitetnu razliku u budućem popunjavanju kapaciteta učinit će i splitski aerodrom.

Većina naših ugovora sklopljena je na čarter-letove, s agencijama koje se do sada nisu poslavljivale kod nas. Puštanje mosta u saobraćaj umnogome nam je olakšalo rad, povećalo broj gostiju, ali i pred nas postavilo nove zadatke. Svakako, u poje-

dinim našim objektima morat ćemo se organizirati postaviti, da bismo izbjegli gužve, dali bolji kvalitet i zadovoljili go-

ste. Smatrate li da je veliki nedostatak što se nije riješilo pitanje raspolažanja devizama u objektima i organizacijama koje ta sredstva same ostvaruju? Naime, savezni organi nisu prihvatali prijedloge da se devizni prilivi u novim objektima ostavi na raspolažanju privrednim organizacijama i bankama koje ulazu svoja sredstva.

— Ako je nekome stalno do proširene reprodukcije, osim ugoštanjima, onda sam uvjeren da će se naći i najpovoljnije rješenje koje bi proširenu reprodukciju stimuliralo.

Treba li ubuduće očekivati neke veće skokove u turizmu ove komune? Šta po vašem mišljenju treba učiniti da se turistička politika prilagodi našem građaninu i da se dade zamah domaćem turizmu?

— Mislim da se na današnje stanje stvari ta dva pitanja te-

ko vezuju zajedno. Posjet domaćih gostiju opada i mislim da će tako biti još godinu. Ne mislim da je jedino karta K-15 utjecala na smanjenje broja gostiju.

Ne igra ovdje ulogu turistička politika, već se radi o mogućnostima. Bez obzira na smanjenje broja domaćih gostiju, vjerujem da ćemo imati konstantan porast turističkog prometa, i to iz godine u godinu sve veći, jer je orientacija na turizam u ovom razmjerima veća.

Šta danas ometa proširenu reprodukciju kod ugostiteljskih privrednih organizacija?

— Treba jasnije odrediti izvore kreditiranja izgradnje u turizmu i omogućiti vraćanje zajmova. Sada mi izgleda da svatko želi izvući što je moguće više, a to može biti ozbiljna kočnica daljnog razvoja.

Kakvi su vaši planovi na stvaranju novih unutrašnjih odnosa, a posebno prema uvođenju sistema raspodjele po radnim jedinicama i stimulativne raspodjele osobnih dohodata?

— Već sam kazao da radimo na jačanju samoupravljanja i raspodjele. Naš plan je da to bude sistematski rad, koji treba da prati sve promjene i živi s radnom organizacijom, da nikad ne postane kočnica, već da bude stimulator bržeg razvoja.

Razgovor vodio: J. Čelar

Turistička tvornica u Zablaću

Do nas je doprila vijest da Jadranska banka u Šibeniku namjerava, u izvjesnom smislu, preuzeti na sebe jedan veoma krupan i značajan korak u unapređenju turizma na području šibenske regije. S tim u vezi posjetili smo ANTU BAICU, direktora Jadranske banke, koji je za čitaoca našeg lista izjavio:

— Šibenik može poslužiti kao primjer da sada potpune pasivnosti u pogledu shvaćanja i djelovanja u razvoju turističke privrede i može biti, kao takav, predmet izučavanja stručnjaka u oblasti ekonomike turizma u uzrocima i posljedicama takve pasivnosti. Za razliku od drugih gradova, kao što je to slučaj s Dubrovnikom, gdje je grad bio početak i osnova turističkog privredovanja i od kojeg se to

privredovanje širilo na okolicu, mi ćemo u Šibeniku imati obrnuti proces: da je periferija prvo počela i već u tome privredovanju znatno uznaredovala, a da bi grad tek trebao da uđe u fazu "buđenja", tj. fazu planiranja i izrade programa.

Kao što već imamo rěnominano kupalište Jadriju, koje sa stanovišta veza grad, kupalište nije najprikladnije i koje je sa onim što je sada tamo napravljeno upropasteno za eksplotaciju u smislu izgradnje smještajnih kapaciteta visoko rentabilnog turizma, ostaje nam i ogroman kompleks do sada netaknutog terena od tvrđave Sv. Nikole do Brodarice, kao i od Brodarice do Primoštena. Taj teren, mislim na teren od tvrđave Sv. Nikole do Brodarice, na koji do sada nitko nije ozbiljno obraćao pažnju, može postati u bliskoj budućnosti turističko naselje grada Šibenika — na kom se može, prema turističkim normativima, smjestiti najmanje od 10 do 15 tisuća turista. To znači da se može izgraditi turistička fabrika čiji ukupni prihod može iznositi minimalno od 200 do 250 milijuna novih dinara.

Ti turisti, pored rekreacije i dnevognog boravka na kupanju u ljetnim mjesecima, mogu (a za to se treba pripremiti u samom gradu) da nađu sve ono što treba da im pruži jedan grad čija je povijest počela da se piše prije 900 godina.

Teren o kojem govorimo, stičajem okolnosti, kao i zahvaljujući sada baš tom gradu, a u budućnosti i njegovu sastavnom dijelu, pogodan je posebno sa stanovišta razvoja medicinskog turizma, a to znači u ovom slučaju — turizam koji ne bi bio samo sezonskog karaktera.

Na jednom proširenom saštanju Upravnog odbora Fonda zajedničkih rezervi privrednih organizacija Skupštine općine Šibenik, predstavnik Jadranske banke je preuzeo obavezu da banka preuzme na sebe zadatak ispitivanja blata kojeg ima u Zablaću. Banka je na osnovu te obaveze zatražila od Zavoda za fizičku medicinu i rehabilitaciju Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu da se izvrši ispitivanje tog blata.

Na osnovu ispitivanja izrađe-

na je ekspertiza Zavoda, koja je dala iscrpno obrazloženje o ljekovitosti peloida kod Zablaća. Na osnovu te ekspertize Izvršni odbor Banke da je nalog aparatu Banke da izradi investiciono-tehničku dokumentaciju razvoja turizma u gradu Šibeniku, kao i izgradnje turističkih objekata na području koje se proteže linijom od tvrđave Sv. Nikole do Brodarice.

Na kraju, vrlo je važno u ovoj fazi, koju nazivam fazom anketi i razgovora, da građani i mještani Zablaća ovu inicijativu banke prihvate dobronamerno i pomognu, i to moralno i materijalno. Ovo govorim zato što nitko danas neće da ulaže u, kako se ono kaže, ledinu. Izgradnja turističkih objekata kreditiraju se samo na području gdje je pitanje vlasništva, vode, električne, kanalizacije i puteva rješeno. Za ova rješenja banka mora tražiti stopostotnu pomoć od stanovništva mesta Zablaća i grada, kao i radnih organizacija Šibenika — reka je na kraju drug Ante Baica, direktor Jadranske banke Šibenika. (B)

Ukratko

Od početka ovog mjeseca posjetioce hotela »Krkak« u večernjim satima zabavlja muzički sastav Angela Mačkovskog i interpretatorka zabavne pjesama Jelena Gelevska.

* * *

Desetog ovog mjeseca u organizaciji Narodne tehnike počet će radom tečaj za raketare. Tečaj će trajati tri mjeseca, a polazit će ga pedesetak učenika osnovnih škola. Rukovodilac će biti Dragan Bogdanović.

* * *

Noš drugoligaš će na proljeće imati na izboru više igrača, jer se u ožujku vraćaju sa odsluženja vojnog roka Grubišić, Marov i Parat. Svi ti igrači naučili su nogometnu abecedu u podmlatku »Šibenika«.

* * *

Pet omladinaca, članova Narodne tehnike, izlagat će uskoro svoje eksponate na republičkoj izložbi dostignuća Narodne tehnike. O njihovim radovima veoma se pohvalno izrazio referent u republičkom centru Narodne tehnike.

(B)

Došao sam među prijatelje

Hasan je kao dijete čuvao koze i ovce na škrtim visoravnima žarku Etiopije. Sada je ušao u dvadesetu.

Kad mu je bilo četna godina, otišao je od kuće, ostavljajući dvoje mlađe braće i tri starije, bolesnu majku i starog oca.

Šta je mogao da radi krtki dječak po gradovima unutrašnjosti, po raskršnicama velikih putova, po trgovinstima i oaza? Bio je sluga, čistač cipela, nosač...

Znao je dobro da otvori svoje krpne tamne oči kad bi se našao bez posla, i nalazio bi ga ponovo. Okretnom, živahnom i upornom dječaku ništa nije bilo teško; pržio je svoja leđa na beskrajnim kavinim poljima, na plantazama šećerne trske, na...

Sa sedamnaest godina radio je u rudnicima soli, Košćate žuljevitve ruke, na kraju svakog mjeseca, odvajale su tri četvrtine svoje zarade, svaki »suvišni« colon bez koga je Hasan mogao proći — i slale ga kući.

U ono škrti pismo, koliko je kao dijete naučio, Hasan je sažima svoje osjećaje, svoju ljubav, nade života.

More je Hasan ugleđao tek u svojoj osamnaestoj godini. Beskraj te modre pučine uzbudio ga je i razalost od jednom.

— Je li ovo ocean? — pitao se gledajući to more s lukobranu jedne arapske luke.

— Ne, nije to ocean! — rekli su mu. Tamo preko je Evropa! Od pomisli da je došao nekamo daleko, u grudi mu je naviralo uzbudjenje. Sam je došao, bez ičije pomoći, među raznoliki svijet, izmiješan, zakovljan, nepoznat.

Mogao je da se pridruži riječima ljudi koje uvijek nekamo određeno teku. Čak je i želio da se prepusti toj matici života, ne mislio na vihore i sprudove.

Imao je u džepu toliko novaca, da bi u velikom gradu mogao boraviti čitavim petnaest dana (I), kupiti novo odjeljelo! Ali, gledajući more, pojavio se i tračak tuge.

— Ovo more kaže da nigdje kraja nema, kao da nikad čovjek ne bi došao na onu drugu stranu!

Misli mu se zatim vrćale na nekoliko godina izbjeganja iz svoga sela. I te četiri godine učinile mu se kao beskončne, kao da je čitavog života bio sam. Pamti je sve što je mogao, svaku sitnicu dovodio u sjecanje. Glasovi i riječi, crte lica i osmjesi oca, braće i svih u kući — uvijek su odzvanjali u njemu. Pa čak i raznolici bijeli oblaci i rano sunce, i one rijetke kiše — sve je to u njemu i dalje živjelo.

Ali, slika je ponekad postajala sve mutnija, sve neodređenija, sve daljnja.

Hasan je znao da ne može natrag, bar dok braća ne porastu i sestre ne se udaju. I otišao je dalje, na more!

Ukrcao je jednoga jutra na brod koji je imao samo polovinu posade. U jednoj drugoj luci došlo je još desetak momaka. Krenuli su za sjevernu Evropu.

— Tamo je sada hladno! — bilo je prvo što je Hasan pomislio dok se brod udaljavao od obale.

Dug je put bio do sjevernih luka, a svaka daljnja paralela — sve hladnija!

Ledene sive vode iz kojih se diže hladna para, luke zavijene u dim i maglu od kojih nastaje led, to je bilo sve što je Hasan vido od sjeverne Europe.

Mjesecima nije bilo modrog neba ni topline sunca.

— Najmodrije nebo, to je nebiti Etiopije! — govorio je. I sunce tamo najljepše grijie, kad obasjava crveno stjenje naših planina.

Slijedilo je putovanje za južni Atlantik, pa na Bliski istok, i tako puno godina dana. A onda se Hasanovo putovanje završilo u vodama Jadrana. On prije nije ni znao da postoje. Ali, znao je da Jugoslaviju i Tita.

— Došao sam među prijatelje — govorio je — koji nemaju boju moje kože i koji su daleko od moje domovine, ali koji poštuju i cijene jednakost ljudi!

— Sada ću konačno kući, ali se ne ovdje kod vas ne osjećam kao stranac. Prvi put sam to osjetio u jednoj zemlji koja se ne zove Etiopija.

Hasan je ostanio još mjesec dana i vidi da su i ovo more i ovo nebo modri baš kao i u njegovoj zemlji. Upoznao je i ljude i njihov život, susreo misli koje su i njemu bliske. Rekao je da voli ovu zemlju.

Otišao je noseći u srcu ljubav prema čovjeku. Morska prostranstva kojima je sada plovio nisu mu više bila onako tjes

Ne možemo više biti strpljivi

U Šibeniku će se 12. studenog održati opći skup prosvjetnih radnika naše općine kojeg su sazvale sindikalne podružnice škola području općine. Sastanak će analizirati materijalni položaj prosvjetnih radnika i donijeti konkretnе odluke u cilju izmjene stojecog vrlo zabrinjavajućeg stanja. Prosvjetni radnici izrađuju svoju odlučnost da prekinu s dosadašnjom praksom besljnjog lanca obecanja i neispunjavanja brojnih obaveza druga prema njima. Uvjereni smo da taj sastanak neće proći kao i go dosadašnji — samo na obećanjima.

STO PROSVJETNI RADNICI NISU RAVNOPRAVNI SA RUGIMA?

Šta se do sada događalo? Nama, prosvjetnim radnicima, isuđe su podmetnati kao utjehu onim pesimističku narodnu povicu: »Ne lipiš, dok trava naraste! i mi smo zaista dugo zavljivani tom obećanom travom. Pravljeni su referati, analize, skusice, savjetovanja, preporuke i razni drugi vidovi ubjedjujući »hladnjog rata« da nam se dokaže da se »još samo malo strno«. I mi smo zaista dugo trpjeli i čekali da prođe to »malosljema pa da nam gradani naši komune, gradani naše zajednice, pruže ruku i priznaju nas za ravnopravne članove... Goje su prolazile u znaku ekonomskog rasta naše općine i sve astičnjeg smanjivanja osobnih prihoda nas, prosvjetnih radnika.

A mi u to vrijeme nismo smanjivali svoju »prodiktivnost«, dili smo da odgovorimo zahtjevima društva, po svojoj svijesti savjesti, radili smo — i nadali se! Vjerovali smo da će nas roditelji naših učenika konačno i ne samo formalno priznati za gajatelje svoje dece i platiti nam teško zaradenu nagradu, bez oljakanja i beskonačnog čekanja, jer naš posao je među stotinom djelatnostima svakog društva, a posebno socijalističkog, i između nas i roditelja naših učenika, to jest radnih ljudi koji i sami bili naši učenici, neprstano su, čak i nasilno, umetali egrade u vidu zakonskih odredaba.

EZ SAŽALJIVE ISPRIKE: »NEMA SREDSTAVA«

»Sredstava« — kako dostojanstvena magijska formula! — ima i nismo odlučili da srušimo općinu da bismo sebi sagradili aradak ni na nebū ni na zemlji. Ali isto tako, ne zanima nas še jadička da je općinski budžet siromašan, jer mi nismo cijalno ugroženi da tražimo nužno izdržavanje iz budžeta. I POSTAVLJAMO SVIM RADNIM LJUDIM ZAHTEV DA DILEMO ZARADU PREMA RADU — i ništa više?

Na to imamo pravo, jer u svima radnim organizacijama u išoj komuni žive i rade naši učenici koji dobro znaju, uvjereni no da znaju, da su u temelju njihova života i radnog uspjeha idiani i naši životi, naš naporni rad, naše brige i ljubav. Mi erujemo u svoje dake i znamo da nas nisu zaboravili.

Pa onda, gdje su tu nemogućnosti ako postoji, ako nas spaja zajednički znoj i napor?

Kako se onda dalje može tolerirati činjenica da nas, prosvjetne radnike, tako uporno zaobilaze kad se dijeli nagrada za rad.

SOBNI DOHODAK PROSVJETNOG RADNIKA RASTAO JE RI PUTA SPORJE OD PROSJEĆNOG DOHOTKA OPĆINE

Između mnogih očitih i uvjerljivih dokaza loše raspodjele obnih dohotaka na štetu prosvjetnih radnika, navest će neke

ne baš najnovije i najpotpunije iz zvaničnih statističkih podataka Zavoda za statistiku.

Prosvjetni radnici naše općine, na primjer, imali su prosječni osobni dohotak za 15 posto veći od prosječnog osobnog dohotka svih zaposlenih ljudi u općini još 1964. godine. A taj dohotak i tada, kada što se sjećamo, bio je daleko iz dohotka odgovarajućih kategorija u privredi i drugim djelatnostima. Već 1965. godine, sljedeće godine dakle, prosječni osobni dohotci prosvjetnih radnika zaostali su za gotovo 10 posto za sveukupnim prosječnim dohotcima općine. A te prošle godine su nam nadugo i naširoko pričali o »znatnom« povećanju naših dohotaka za čitavih 22 posto! A stvarno, kada što se iz ovoga vidi, smanjeni su nam tada bili dohotci za gotovo 25 posto.

I sami još nešto. Ako usporedimo rast prosječnih osobnih dohotaka u općini, vidjet ćemo, prema zvaničnim podacima, da je on u prva tri mjeseca 1966. godine dostigao 176 posto prosječnog dohotka u 1964. godini. U tom istom periodu prosječni dohotak prosvjetnih radnika dostigao je svega 128 posto procenata prosječnog dohotka iz 1964. godine, to jest gotovo 50 posto manje!

A što bismo tek dobili kad bismo istraživali dohotke prema stručnoj strukturi i kvaliteti rada zaposlenih?

I još samo da napomenem da je prosječni osobni dohotak svih zaposlenih u našoj općini u siječnju i veljači ove godine bio samo za 7 posto ispod republičkog prosjeka, a prosječni osobni dohotak prosvjetnih radnika u općini bio je za cijelih 28 posto manji od prosjeka prosvjetnih radnika u Republici.

I ti podaci su zastarjeli. Sada je situacija još znatno nepovoljnija za prosvjetne radnike.

UKLONIMO DOSADAŠNJU PRAKSU

Dakle, novaca ima, jer drugi radni ljudi u našoj općini stavlju u svoj džep znatno više od nas, prosvjetnih radnika, čak i kad je njihov rad i prema kvalitetu i prema stupnju složenosti i odgovornosti znatno ispod našeg rada. I ne kažemo pri tom da radni ljudi naše općine zaraduju previše, i ne kažemo da svi dobijaju onoliko koliko zasluge svojim radom i umijećem. Kažemo samo da treba drukčije da dijelimo, ne zbog sentimentalnih obzira, već u ime socijalističkog humanizma — da svako bude nagrađen prema svome radu!

Vjerujemo da će nas društvo čiji smo članovi konačno i do kraja shvatiti i da neće biti stezanja — naših kajiša! Nek svako poneće svoje breme, ali i svoj komad. Ako tako mislimo, za sve druge formalnosti lako ćemo. Praksa naše izgradnje doveća nas je da se konačno udružimo, jer datje možemo ići samo zajedno.

I neka se ne varaju neki ljudi da će nas ušutkati sitnjim ustupcima. Mi tražimo potpuno novi sistem u kojem neće odlučivati poreska stopa i budžetski okvir, već međusobni i ravnopravni sporazum i potpuno međusobno razumijevanje. Druga alternativa bit će štetna za sve nas!

MOMČILO DESPOTOVIĆ, profesor

Iskrice

Da ili ne?

Kao što nam je poznato, svaki peti među nama je nepismen. Taj evropski rekord nije ništa manje značajan od onoga kojeg je postigla Vera Nikolić. Podimo za to u potragu za uzrocima te bolesti. U tome nemojmo biti spori, jer u prosvjeti već kipi.

Tko je zapravo krivac? U ovom času to bi bilo najznačajnije pitanje. Dobro bi bilo raspisati potjernicu za delikventom i onoga tko ga pronade trebalo bi nagraditi velikom novčanom nagradom, i to iz Fonda za školstvo. Da li je to sistem obrazovanja? Tu pretpostavku uzimamo zbog činjenice što se u nekim mjestima daci po upisu u obveznu osnovnu školu za neko vrijeme ispišu, prije obavezog završetka. Možda je gradivo teško, komplikirano, obimno ili nesto drugo? Ali ti daci još uvijek misle da će se lakše zaposliti ako budu nepismeni ili polupismeni, kako to pokazuju neke sadašnje statistike? Tu stazu moralo bi se dobro ispitati.

Kako je sa materijalnim sredstvima, stimulacijom i nagradivanjem prema radu? Prosvjetni radnici glavni bitku vode baš na tom terenu. Bitka se vodi na velikom prostoru, protiv mnogo brojnijeg i jačeg protivnika: predstavnika tijela, uprave, privrede — praktički protiv cijelog preostalog dijela društva. Prosvjetni radnici gromko uzvikuju kako su im malene plaće. Drugovi, mišljenja smo da bi to trebalo ispitati dialektički i iznad svega principijelno! Bez pravilnog kriterija nećemo ništa postići. Na plaće (ili ti ga na osobne dohotke) praktički idu sva sredstva prosvjeti, više od 90 posto. A ima zemlja u kojima na materijalne troškove obrazovanja, kao što su školska pomoć, biblioteke, laboratorije i tome slično, otpada i do pola sredstava izdvojenih iz nacionalnog dohotka za tu »nesretnu« prosvjetu. Da smo i mi usvojili taj kriterij, neki prosvjetni radnici imali bi primanja od oko 200 dinara (novih, razumljivo). A mi, kao prosvjeteni i dalekovidniji, bili smo toliko uvidljivi i pažljivi da smo žrtvovali te dobre kriterije, kako bismo prosvjetni radnici ostigurali pristojan — životni standard! U tim zemljama, međutim, prosvjetni radnici održavaju svoj standard putem visoke — produktivnosti rada!

Prosvjeti upire prste u upravu i privredu i hoće da se s njima mjeri. Kada među prosvjetnim radnicima bude toliko nepismenih, polupismenih, nekvalificiranih i priučenih radnika, koliko ih ima u tim djelatnostima, tek tada mogu stići pravo za izjednačavanjem. A osim toga, privreda i uprava su u proteklom periodu pokazali da oni mogu držati (evropski) rekord u stupnju produktivnosti rada i bez pomoći prosvjeti. Tome treba pridodati da privreda i uprava svakodnevno pokazuju da mogu i bez onih nekolicinu tisuća stručnjaka (od KV radnika do onih sa fakultetskom spremom) koje je »proizvela« prosvjeta i predala iz zavodima za zapošljavanje. To su »mrtvi kapitali«, jer je naučno dokazano — da školovani ljudi kada započinju radni odnos uopće nemaju prakse. Dakle, proizvodi prosvjeti su nekurenata roba i bez upotrebe vrijednosti, pa zato tako dugo i stoje na »skladištima« i na kraju se mora izvoziti u inozemstvo.

Eto, to bi bili uzroci. Krivica nismo uspjeli pronaći, jer se negde vješto skrije. Posljedice su, kao što nam je također poznato, u tome — što mnogi među nama moraju da peru desni palac na ruci poslije potpisivanja raznih službenih dokumenata.

I na kraju, molimo vas lijepo, Šta vi mislite — da li da povisimo osobne dohotke prosvjetnim radnicima? Da ili ne?

OPSERVATOR

Prosvjetni radnici traže Dohodak prema radu

Na sastanku predsjednika sindikalnih podružnica i sekretara osnovnih organizacija SK školskih institucija Šibenske općine, koji je 1. o.m. održan u dvorani Općinskog sindikalnog vijeća raspravljalo se o zahtjevu prosvjetnih radnika za poboljšanje njihovog materijalnog položaja. S ovog skupa mogao bi se izvući slijedeći zaključak: prosvjetni radnici zahtjevaju ravnopravni tretman u nagradivanju sa ostalim privrednim i neprivrednim djelatnostima u komuni. U protivnom, oni su spremni da rade onoliko koliko su nagrađeni. Nešto određenje saznat će se na skupu svih prosvjetnih radnika koji će se održati u subotu, 12. o.m. kada će biti prezentirani konkretni prijedlozi, odnosno trajnija rješenja u osiguranju njihova materijalnog položaja.

Spomenutom skupu prosvjetnih radnika prisustvovat će predstavnici organa upravljanja u radnim organizacijama, zatim republički i savezni radnici ovog kraja, društveno-politički radnici i predstavnici Republičkog odbora društvenih djelatnosti, te također zaključeno na ovom sastanku, na kojem je uvodnu riječio Čedo Polak, sekretar Općinskog miteta SK Šibenik. U svome izlagajućem je istakao da učesnici ovog sastanka — sindikalni aktivisti — saslušati nosiocima i pokrećatima akcije koje idu u tim da se poboljšaju terijalni uvjeti prosvjetnih radnika i školskog učeća. Kako je Čedo Polak, trajnija rješenja u poboljšanju materijalnog položaja prosvjeti, ne samo na novu mune u Republike već i na novu deraciju, jer teškoće u Šibenskoj općini nisu samo u prosvjeti, već i u vredni i drugim djelatnostima.

Po jedini diskutanti su naglasili da ujnjiva rješenja ne leže u pronađujućem izvoru za finansiranje samo u vredni, već i u općejugoslavenskim zmjerima. To je put kojim ubuduće baćući.

Šta predlažu prosvjetni radnici?

Prvo, da se preraspodjeli izvrši našu komunu, tj. da se 3,33 posto osobnih dohotaka u privredi, u javnim službama i društveno-političkim organizacijama izdvjavi za prosvjetne radnike, i to za mjesecan, listopad, studeni i prosinac te godine i, drugo, ukoliko se tijetiti ne ispunje, prosvjetni radnici imaju sebi pravo da se oslobođe naše trećine sadašnjih obaveza, učivo onolike koliki je zahtjev za većanje osobnih dohotaka. Oni to krepljuju činjenicom da će time osvjeti biti oslobođena zavisnost budžeta, koji se posljednjih godina nalazi u nezavidnom položaju.

Također, također da rješenje nije u isti tzv. trinaeste plaće i da izlo-

žen zahtjevi o preraspodjeli ostanu na snazi sve dole dok se ne objavi Zakon o financiranju obrazovanja i odgoja. S obzirom da bi prosječni osobni dohotak u prosvjeti iznosio 80 tisuća starih dinara, to bi praktično značilo da bi Fond za školstvo do kraja godine trebao osigurati još 120 milijuna dinara. Ali, zbog već poznate budžetske situacije, to je nemoguće osigurati, pa je upravo ta činjenica dovela prosvjetne radnike do toga da izvore za finansiranje u pravjeti potraže na drugoj strani.

Kako će se konačno rješenje naći, to zasadi još nije poznato, ali je sasvim sigurno da će se materijalni položaj prosvjetnih radnika izmjeniti u skladu s potrebama i mogućnostima Šibenske komune.

ŠKOLE U PRVI PLAN

Ako je netko očekivao da će Politički aktiv Šibenika na svome nedavnom sastanku ponuditi spasonosna rješenja za teški materijalni položaj prosvjetnih radnika, onda je bio na poziciji onih koji već godinama priželjuju da se pojavi neki »deus ex machine« — koji bi probleme skinuo s dnevnog reda.

U čemu je suština problema? U tome da prijedlog novih propisa o finansiranju odgoja i obrazovanja nije mogao osigurati izvore finansiranja u odgovarajućoj širini ili sredstva veća od 70 posto potreba u toj djelatnosti, pogotovo ne u onim komunama koje su opterećene finansijskim problemima trajnog karaktera, kao što je Šibenska.

Nam pitanju Teze su i »pavili u vodu«, što se moglo čuti i u diskusijama na sastanku Političkog aktiva Šibenika, na kojem je sažeto prikazana finansijska situacija budžeta Skupštine općine i u vezi s tim rečeno da će se iz budžeta moći malo izvući, jer da on nema nikakvih sredstava za neprivredne investicije na kojima bi se možda mogao izvršiti neki »zahvat«.

Što se tiče Fonda za školstvo, u nju je ušla milijarda i 10 milijuna dinara, a rashodi Fonda narasli su na 969 milijuna dinara. Ostaje, dakle, samo 41 milijun dinara raspoloživih sredstava, i to pod pretpostavkom da privreda dade onih 100 milijuna

dinara koje je obećala dati kao pomoći za finansiranje stručnog školstva.

Projek primanja u prosvjeti iznosi 57.210 starih dinara, a projek primanja na čitavoj općini 61.220 starih dinara. Razlika je mnogo veća nego što izgleda iz toga odnosa, a osobito kad bi se usporedila primanja prema ISTIM KVALIFIKACIJAMA u prosvjeti i privredi.

Republika je Šibenskoj općini osigurala 150 milijuna starih dinara kredita, ali će općinski budžet svejedno biti u deficitu, jer su rashodi u toj visini, u stvari, već bili planirani.

Šta će onda moći učiniti ko-

muna i koliko će biti moguće ostvariti prijedloge koji idu za tim da planirani projekti prima na prosvjeti budu u granicama između 80 i 130 tisuća starih dinara?

Politički aktiv pristupio je raspravi o tim problemima sa dovoljno ozbiljnosti, ali i svijestan nezavidne situacije u komuni. Nije stoga čudo da prijedloga u diskusijama i nije bilo mnogo.

Naglašena je ozbiljnost situacije u oblasti obrazovanja, a uvidjelo se i to da je ona kompleksnija nego što inače izgleda. Ipak, ma koliko da se govorio samo o materijalnom položaju prosvjetnih radnika, nisu se mogli mimoći ni drugi problemi, koji u suštini traže preispitivanje čitavog postojecog sistema obrazovanja, kako u odnosu na Federaciju, tako i u odnosu na ovu komunu. Neke stvari postavljene su sasvim jasno: Teze nisu dale prosvjeti ono što se očekivalo i one nisu niti koga zadovoljile.

Zauzet je stav da se na nivou Republike i Federacije podstaknu oni stavljeni koji idu u prilog jedinstvenog tretmana osnovnog školstva i njegova finansiranja, tj. da se trenutno potrebne deciderane i hitna rješenja do kraja ove godine, pa makar i samo jednim dijelom.

U nedjelju

U Kidričevu

Prvi susret »Šibenika« sa »Aluminijem« u Kidričevu prijatelji nogometu u Šibeniku očekuju s velikim zanimanjem. Posebno ih interesira da li će Šibenskom drugoligašu poći za rukom da prekine uspehe domaćina — novljije u ligi, koji na svom terenu nije još doživio poraz. To je ekipa koja je zabilježila nekoliko dobrih rezultata i u gostima, i nakon odigranih dva naest kola jesenskog dijela prvenstva nalazi se na petom mjestu sa istim brojem bodova koliko i »Šibenik«, ali sa negativnom goldiferencijom. Tako visokom plasmanu nitko se nije nadao, no sudeći prema dosad postignutim rezultatima »Aluminij« se predstavlja kao neobično borbeni i solidni momčad.

»Šibenik« je petnaestodnevni odmor dobro došao, jer će se u tom razdoblju moći solidno pripremiti za okraj u Kidričevu. O ishodu toga susreta umnogome će zavistiti daljnji plasman »Šibenika«. Jer, ukoliko »Šibenik« pobijedi, tada će se spustiti za još dva mesta — u sredini tablice. Stoga je ovaj susret od presudne važnosti, i »Šibenik« će trebati da uloži maksimum napora kako bi izborio što povoljniji rezultat. Ekipa će biti znatno jača od one protiv »Segeste«. Doduse, bez ozlijedenog Bakmaza, ali sa Aralicom i Ninićem u napadackom redu. U obrani najvjerojatnije neće doći ni do kakvih promjena, jer je na posljednjim utakmicama pokazala veliku čvrstinu i uigranost.

Jedan od najboljih igrača »Šibenika« — Roko Žepina — rekao nam je uoči odlaska u Kidričevu.

»Aluminij« je za nas potpuno nepoznat protivnik. No, njegov solidan start u prvenstvu primorat će nas da se dobro oznojimo ukoliko želimo da postignemo povoljan rezultat. Naš nedjeljni takmac zaslужuje puni respekt, ali uza sve to nastojat ćemo da zadržimo korak sa vodećima. Borit ćemo se za osvajanje bar jednoga boda, ali i oba boda ne bi trebala biti nedostizna. (j)

DALMATINSKA RUKOMETNA REGIJA

„Galeb“- „Jugovinil“ 12:12

Igralište u Crnici. Gledalaca oko 200. Teren pogodan za igru. Vrijeme sunčano, toplo. Sudac: Cezar (Split).

»GALEB«: Čoko, Bašić 5, Spahija 1, Cobanov, Bubrić, Antunac 2, Mamužić 3, Ban, Radić 1, Plančić.

»JUGOVINIL«: Ružić, Grgić, Bralić 2, Plepel, Rodobolja 4, Simera 1, Samardžić 1, Antunović 1, Ergović, Rakov 3.

Susret između »Galeba« i »Jugovinila« je u 49. minuti igre. Konačnu rječ o tome najvjerojatnije će dati Takmičarska komisija rukometne regije.

Najime, prema mišljenju gledalaca i vodstva »Galeba«, sudac Cezar iz Splita načinio je mnogo grešaka na štetu domaćeg ligaša. U jednom trenutku, prema njihovu mišljenju, bez ikavka razloga isključio je iz igre jednoga od najboljih igrača »Galeba«, talentiranog Bašića. Nakon toga i prethodnih grešaka, jedan dio publike nije se znao obuzdati i reagirao je. Prema mišljenju mnogih, suci koji vode susrete kada »Galeb« gostuje toleriraju mnogo toga domaćim momčadima. Međutim, kada »Galeb« igra na svom terenu, pred svojom vjernom publikom — suci nisu nimalo sentimentalni i čak sude na štetu domaće ekipe. (B)

»GALEB« — »PARTIZAN« 0:5!

Kao što je poznato, prije desetak dana u našem gradu trebalo je da se odigra utakmica između »Galeba« i »Partizana« iz Dugog Rata. Međutim, mreže s vrata bile su zaključane i tako se susret nije mogao održati. Tako je, ne svojom krivnjom, naša momčad izgubila susret za zelenim stolom! Odluku o tome donijela je prošlih dana Takmičarska komisija rukometne regije. Prava je šteta da je »rezultat« te utakmice 0:5, jer bi u normalnim prilikama naš »Galeb« sigurno izborio drukčiji odnos. Nesretno izgubljeni bodovi mogu dosta utjecati da se »Galeb« ne plasira onako kako se predviđalo. (B)

„Hajduk“ — „Šibenik“ 5:2

Poslije nepuna dva mjeseca dalmatinski ligaši »Hajduki« i »Šibenik« ponovo su odmjerili snage. I u ponovnom susretu »Hajduk« je bio efikasniji, te je zaslzeno pobijedio vrlo dobru momčad »Šibenika«. Utakmica je odlučena već u prvih 15 minuta, kada je »Hajduk« vođio sa 3:0, golovima Matijanića, Ristića i Obrođova. Zadnjih 15 minuta prvič poluvremena »Šibenik« je bio ravnopravni takmac i u tom razdoblju obe ekipe postigle su po jedan zgoditak, Hlevnjak za »Hajduka«, a Marenčić za »Šibenika«.

U drugom poluvremenu »Hajduk« je nešto popustio i »Šibenik« je uspio da uspostavi ravnotežu na igralištu. U nekoliko navrata izvodio je opasne napa-

de prema golu Vukčeviću, od kojih je jedan u 77. minuti završio pogotkom. Ninić je odbijen loput od Vukčevića plasirao u mrežu. Tri minute kasnije postignut je konačan rezultat susreta. Strijelac je bio Nadoveza, koji je pri kraju prvog poluvremena zamjenio Matijanića. »Šibenik« je imao nekoliko solidnih pojedinaca, među kojima je vrijedno istaći Miljević, Marenčić, Zepinu i Ninića.

»HAJDUK«: Vukčević, Cuzzi, Ristić, Folić, Tomić, Žaja, Obrođov, Feric, Hlevnjak, Matijanić (Nadoveza) i Slišković.

»ŠIBENIK«: Bižaca, Superba, Podrug, Grgić, Miljević, Marenčić, Marinić, Aralica, Žepina, Steřević i Ninić. (j)

OD SRIJEDE DO SRIJEDE

KINEMATOGRAFI

»ŠIBENIK«: premijera američkog filma — KAKO JE OSVOJEN DIVLJI ZAPAD — II dio (do 13. XI)

Premijera meksičkog filma — NEMILOSRDNE — (14. do 20. XI)

»20. APRILA«: premijera američkog filma — BRÖD LUĐAKA — (do 13. XI)

Jugoslavenski film — COVIK OD SVITA — (14.-16. XI)

»TESLA«: premijera mađarskog filma — CASANOVA SA DUVANA — (do 10. XI)

Američki film — NJIHALO STRAVE — (11.-13. XI)

Američki film — NEPOZNATI ZI NORD-EKSPRESA — (14. do 15. XI)

DEŽURNE LJEKARNE

Do 11. XI — Centralna — Ulica Borisova Kidriča.

Od 12. do 18. XI — Varoš — Ulica bratstva i jedinstva.

ROĐENI

Boris, Božidara i Milene Cvitan; Dražen, Božidara i Milene Cvitan; Anita, Ante i Ante Antić; Zlatka, Dane i Stane Šupe; Gorazd, Janeza i Marije Jereje; Cvita, Zvone i Kate Laća; Branka, Jose i Milke Varnica; Sanja, Ivana i Marije Kalaš; Ante, Jure i Janja Vučenović; Marko, Vladimira i Mladenke Lugović; Marina, Ante i Marice Cukrov; Ante, Vinka i Marije Vukšić; Željko, Ratka i Marije Petrić; Antonijo, Mate i Anke Baković; Edita, Davora i Vlad-

Rudar prvak?

U petom kolu nogometnog prvenstva Šibenske podsavezne lige nije bilo nekih naročitih iznenađenja. Vodeći Rudar, još uvek neporažena ekipa, pobijedio je u gostima lozovačkog Aluminija. Sverićani su, može se već sada sa sigurnoću tvrditi, osvojili naslov jesenskog prvaka.

Uz osvajanje svih mogućih bodova, Rudar je zabilježio i odlicnu gol-diferenciju, davši 25 zgoditaka, dok je njihova mreža bila načeta samo četiri puta. I šibenski Metalac slavio je pobjedu nad Kolektivcem, pa se približio Rudaru sa razlikom od tri boda. U ostalim susretima SOŠK je visoko porazio Mladost iz Tribunja, dok je Požar pobjedom nad Biogradom osvojio prve bodove u ovogodišnjem prvenstvu.

Rukometni podsavz Šibenik

U nedjeljnju susretu između Radnika i Poleta bolji i efikasniji rukomet predveli su Vodičani. Radnik je pobijedio sa 27:14. Važnu pobjedu u ovom kolu zabilježila je momčad Pirovca, koja je pobijedila šibensku Mladost sa 18:16. No, trebamo zabilježiti da je rukovodstvo Mladosti ušlo žalbu na registraciju ovog susreta.

REZULTATI: Radnik — Polet 27:14, Pirovac — Mladost 18:16.

TABLICA

Radnik	5	5	0	0	134:38	10
Autotransport	5	4	0	1	110:55	8
Pirovac	5	3	0	2	76:99	6
Mladost	5	1	1	3	69:89	3
Polet	4	0	1	3	69:99	1
Metalac	4	0	0	4	25:103	0

Iduće nedjelje odigrat će se zaoštala utakmica između Poleta i Metalaca. Tada će se znati i konačni poređak u jesenskom prvenstvu općinske rukometne lige za muške.

U ženskoj općinskoj rukometnoj lige odigran je samo jedan susret. Mlađa ekipa Jadranova pobijedila je ekipu III osnovne škole sa 6:5. Tom pobjedom ekipa Jadranova odlijepila se s dna tablice.

TABLICA

Pirovac	3	2	1	0	28:14	5
Radnik	3	2	1	0	19:13	5
Jadran	3	1	0	2	14:25	2
III osnovna	3	0	0	3	12:20	0

POLUFINALE OMLADINSKOG JUGO-KUPA

»ŠIBENIK« — »NERETVA« 2:0 (1:0)

U polufinalnoj utakmici omladinskog Jugo-kupa za Dalmaciju Šibeniku su se sastale ekipa »Neretve« iz Metkovića i »Šibenika«. Pobijedio je »Šibenik« sa 2:0. Zgoditke je postigao Krička. Pred oko stotinu gledalaca studio je Bašić — dobro.

Omladinska ekipa »Šibenika« bila je terenski nadmoćnija i rezultat od 2:0 nije pravi odraz snaga na terenu. »Šibenik« je propustio priliku da realizira nekoliko stopostotnih šansa za gol. Gosti iz Metkovića, fizički nešto jači od domaćina, pružali su tokom cijele igre žilav otpor, ali nisu bili dorasli tehnički spremniji ekipi »Šibenika«. U pobjedničkoj momčadi bolji od ostalih su Macanović i Krička, strijelac oba zgoditaka.

»Šibenik« je nastupio u ovoj postavi: Brajković (Arnavutović), Pajdek, Blažević, Gojanović, Macanović, Mikulandra, Krička, Martinović, Miletia (Murer), Ninić i Bogdanović. (j)

»ŠIBENIK«: Bižaca, Superba, Podrug, Grgić, Miljević, Marenčić, Marinić, Aralica, Žepina, Steřević i Ninić. (j)

ce Grgurev; Marija, Ante i Tome Dadić; Albert, Frane i Marije Popov; Branka, Nike i Ane Mihaljević; Antica, Ante i Josip Žarkov; Martin, Ivo i Karme Bogdanović; Rajka, Andrije i Andelke Jurić; Boris, Stipe i Danke Bušić; Grozdana, Čedomira i Marije Milović; Nikola, Ante i Mladenka Stipica; Damir, Marina i Nedjeljke Goleš; Ante, Marka i Nede Mandušić; Robert, Tome i Alenke Palada; Joso, Ivana i Marije Dujić; Željko, Jerolima i Kate Baus; Damir, Mare Budimir; Milorad, Slobodana i Božice Cotra; Bruno, Tihorada i Milene Marenčić; Svetlana, Roka i Marije Svirčići i Jagoda, Ivana i Ane Nakić.

VJENCANI

Petar Šarić i Marija Kobza; Ivan Karlović i Milka Protić; Šačir Balić i Knesa Trokić; Kre-

Poredak na tablici nije se bitno izmijenio, izuzevši na začelju, koje sada sazimaju Biogradani s jednim osvojenim Bodom. To je ekipa koja dosad nije zabilježila ni jednu pobjedu.

Rezultati: Metalac — Kolektivac 4:2, SOŠK — Mladost 7:1, Požar — Biograd 3:2 i Aluminij — Rudar 1:3.

Tablica

Rudar	5	5	0	0	25:4	10
Metalac	5	3	1	1	14:11	7
Kolektivac	5	3	0	2	12:10	6
SOŠK	5	2	1	2	18:12	5
Aluminij	3	1	1	1	5:3	3
Požar	4	1	0	3	6:18	2
Mladost	4	1	0	3	7:22	2
Biograd	5	0	1	4	9:14	1

U šestom kolu, koji se igra u nedjelju, 13. studenog, sastaju se: Rudar — Biograd, Metalac — SOŠK, Kolektivac — Aluminij i Mladost — Požar. (j)

KUGLANJE